כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר ד.

הרי מושבע ועומד עליו מהר סיני אלא כי הא דאמר רבא *שבועה שאשתה וחזר ואמר הריני נזיר אתיא נזירות חיילא על שבועה ורבנן נמי הא מיבעי ליה לאסור יין מצוה ביין רשות א"כ לימא קרא מיין מאי ושכר שמעת מינה תרתי ור"ש היינו טעמא דכתב שכר לאלופי שכר שכר למקדש דכתיב יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך מה גבי נזיר יין הוא דליתסר אבל שאר משקין לא אף גבי מקדש נמי יין הוא דליתסר אבל שאר משקין המשתכרין לא ולאפוקי מדר' יהודה דתניא ר' יהודה אומר אכל דבילה קעילית ושתה דבש וחלב ונכנס למקדש חייב איבעית אימא ר"ש לית ליה איסור חל על איסור דתניא ר"ש אומר האוכל נבילה ביום הכפורים פטור ולרבנן נמי הכתיב מכל אשר יעשה מגפן היין אמרי לך רבנן התם לימד על איסורי נזיר שמצטרפים זה עם זה ור"ש לית ליה צירוף דתניא ר"ש אומר כל שהו למכות לא אמרו בזית אלא לענין קרבן: **מתני'** הריני כשמשון כבן מנוח כבעל דלילה כמי שעקר דלתות עזה כמי שנקרו פלשתים את עיניו הרי זה נזיר שמשון: **גמ'** למה לי למיתנא כל הלין צריכי דאי אמר הריני כשמשון הוה אמינא שמשון אחרינא קמ"ל כבן מנוח ואי תנא כבן מנוח הוה אמינא איכא דמיתקרי הכי קמ"ל כבעל דלילה וכמי שנקרו פלשתים את עיניו: **מתני'** מה בין נזיר עולם לנזיר שמשון נזיר עולם הכביד שערו מיקל בתער ומביא שלש בהמות ואם נטמא מביא קרבן טומאה נזיר שמשון הכביד שערו אינו מיקל ואם נטמא אינו מביא קרבן טומאה: **גמ'** נזיר עולם מאן דכר שמיה חסורי מיחסרא והכי קתני האומר הריני נזיר עולם הרי זה נזיר מה בין נזיר עולם לנזיר שמשון נזיר עולם הכביד שערו מיקל בתער ומביא שלש בהמות ואם נטמא מביא קרבן טומאה נזיר שמשון הכביד שערו אינו מיקל בתער

ואינו

מסורת הש"ס

א) [כסריתות מפיק הס"ם כמתן אלא הא דתניא אכל דבילה כו' כמתן כו' יהודה וגם בנסורות לא הביא הך דר' יהודה אומר וש"ם כרש"י ולע"ק וכתוספתא דכריתות פ"א מניח ר' יהודה אומר על היין אמיתה ועל המשכרין בתוספתא לפיכך אם אכל דבילה קטלית אז שתה אלא תכב הרי זה לוקה מרבנים]. ב) [יומא פו.] סנהדרין פ: שבועות כב. כריתות יג: [כסורות מה:]. ג) שבועות כד. פסחים לו. קדושין עז: [כריתות כב.]. ד) [מעילה יח.] מכות ח. שבועות כח:. ה) [שמות כו]. ו) [נספחים ליתה וגם כשאר דוכתי לא מצא עי' בתוספ' מעבר לגמרא ובמגדול עוז סס]. ז) [שבועות כו.]. ח) (במדבר ל). ט) (במדבר יז). י) [שיך לע"ב]. כ) מכתן עד ר"ה מאי היא שיך לעיל ג:. ל) (וע"ע תוס' פסחים קו. ד"ה אזכרהו וכו' ועוד תלינו למימר כו'). מ) שיך קודם ד"ה מה.

נוסחת הריב"ן

א) והא: ב) תינח עליו ליתא בכ"י: ג) אלא: הוא נמי: ד) מדקאמר: ה) מילתא: ו) פרשיה: ז) (כתובות): ח) מכולן: ט) ולא: י) שנגמן: כ) אלעזר הרבנים משום: ל) דמייתר: מ) הריני כשמשון (אר) כבן מנוח (אר) כו' כשמשון (אר) הרי מיכות אר ליתא בכ"י: נ) (וכל ימי חייו) ליתא בכ"י: ס) לפיכך יין שהכביד שערו כלומר יין שהגיע כו': ע) בתוכר הס"ל ותה"ד מגלח כל ג' ולי ומגיח כו' והד"ל:

הגהות הב"ח

(א) גב' דתניא ר"ש אומר כל שהוא. נ"ב ע"ל סוף דף ל"ז ודף ל"ח: (ב) שם הרי זה מיר עולם מה כיון: (ג) רש"י ד"ה הריני כשמשון כבן מנוח כבעל וכו' אמר כשמשון כבן מנוח כבעל כל"ל ותיבת אר נמחק ג' פעמים: (ד) ד"ה הריני מיר עולם וכו' כל ג' ולי ומגיח הד"ל: (ה) תוס' ד"ה לאלופי למקדש מהכא דאינו מיכ:

גליון הש"ם

תוד"ה מאי היא וכו' לב"ל לריה. עי' סוטה דף לג ע"ב תוד"ה ק"ם:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה אלא כי הא דאמר רבא וכו' אע"ג דהוי נמצא למטל את המלוה. נ"ב עי' על כוונת רש"י כזה אורח מיסור כשם אורח אלטיק פי' קנ כדי לסלק ממנו הנאת מות יאור סי' יח: ב) תוס' ד"ה מאי היא קדושין ותמנלתא וכו' דהכי דקדיש הוים דאוריתא על היין לאו דאוריתא. נ"ב עיין לתוס' דף קמג ע"א: ג) ד"ה כשמשון וכו' דאי אמר כנגעל דלילה לאחר. נ"ב עיין תוספות יו"ט ותורת מיסור:

הגהות התוספות

1. ל"ל דקדוש הוים על היין.

פי' הרא"ש

אלימא קדושתא ואבדלתא מרשבע ועומד מהר סיני הוא דכתיב זכור את יום השבת לקדשו ודרשינן בערבי פסחים וזכרהו על היין. ובשה נהי דקדוש הוי דאוריתא כדאי' בברכו' נשים חייבות בקידוש הוים דבר תורה מיהו קידוש על היין לאו דאוריתא דמקדשין על הפת במקום שאין יין והאי דדריש זכרהו על היין אסמכתא בעלמא הוא. ועוד אבדלתא מאי איכא למימר ע"כ לאו דאוריתא הוא. ועוד מאי קאמר אלא כי הא דאמר רבא שבועה שאשתה וכו' ואמאי חזר

מוסף רש"י

אתיא נזירות חיילא על שבועה. ואין זה כמלל מושבע מהר סיני לומר שלא לחול עליו נזירות מדין כולל, אחר שהוא הוא שחידש חיובי על עצמו ועיקר האיסור לא מסיני הא ולא מהר הורב הוקש, וכיולא בזה נזירות חלה עליו מדין כולל (מאירי בשמו. ע"ש שתמה ע"ז). קעילית. שם מקום (יומא שם). אכל דבילה קעילית, הגדילה בשתוה מקום ומסכת כיין (כתובות מה:). דבש. מי"ד בלע"ז, מים וחכם שלוקן ביחד (שם). חייב. מלקות, כר' יהודה מוקמינן לה בפרק אמרו לי בכריתות (יג:) דקאמר התם על שאר משכרין בתוהרה דאכל תמצת (בכורות מה:) ובכהן עסקינן (סנהדרין עא.). ר"ש לית ליה איסור חל על איסור. וכי אמר הריני נזיר מן המרגלים חל עליה תני נזירות, וכי הדר אמר מן התגלמת ומן הטומאה לא אתי תני נזירות דתגלמת וטומאה ותיחיל אחני נזירות המרגלים חנים, דאין איסור חל על איסור, הילכך אינו חייב עד שיזיר מכולם כגון אחת, דאמר הריני נזיר מתם (ראה"ה בשמו). האוכל נבילה ביום הכפורים פטור. מכרת, דלא אתי איסור נבלה בקרבן, אם נתנבלה מערב יום כפורים הרי קדם איסור נבלה, ואם נתנבלה ביום כפורים אפילו הכי אסורה היתה עליו מבערב מתוס אחר מן המי (קדושין עז: ובעיי"ן פסחים לו. וכריתות כג.) ושוגג פטור מחטאת (פסחים לו:). כל שהוא. כגל האיסורין, למכות. בהתראה, לא אמרו בזית. הלכה למשה מסיני, אלא לענין קרבן. דשגגת כרת (שבועות כא. וכעיי"ן מכות יג.) ובמלילה כל שהוא שיכר בלחו (מעילה יח.).

תורה אור השלם

1. יַיִן וְשֵׁכָר אַל תֵּשְׁתְּ אַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ בְּבֹאֲכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמוּתוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:
ויקרא י ט
2. כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג לֹא יֹאכֵל:
במדבר ו ד

עין משפט נר מצוה

יח א מיי' פ"ז מהלכות נזירות הלכה יא סמג לאוין רכ:
יט ב מיי' פ"ה מהל' נזירות הלכה ז סמג שם:
כ ג מיי' פ"ח מהלכות גירות מקדש הל' כ סמג לאוין שם ופ"ש כל"מ:
כא ד מיי' פ"ה מהל' נזירות הלכה ב:
כב ה מיי' פ"ג מהל' נזירות הלכה טו סמג לאוין רמג:
כג ו מיי' שם הלכה יב:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com